

▲ Columniste Lisanne van Sadelhoff. © Angeliek de Jonge

Als de visdeurbel een 1-aprilgrap zou zijn, dan ben ik er met liefde ingetrapt

COLUMN Als de visdeurbel een 1-aprilgrap zou zijn, dan ben ik er met liefde ingetrapt. Bij de Weerdsloop [hangt nu een onderwatercamera die filmt hoe vissen voor de sluis wachten](#) tot ze verder mogen zwemmen. Utrechters [kunnen via een livestream](#) op de digitale deurbel drukken en de sluiswachter een seintje geven. Die kan de vissen door laten gaan.

Lisanne van Sadelhoff 02-04-21, 12:00



De livestream was gisteren op een dag vol formatie-falen en een politicus met geheugenverlies een welkome afleiding. Aan de linkerkant op mijn beeldscherm: een ploeterende Rutte, een tierende Wilders, een ziedende Marijnissen. Aan de rechterkant: een troebel beeldscherm. Het zag er een beetje viezig bruinig uit, het was net alsof de camera in de binnenkant van een ongewassen broekzak zat, of in een vol riool, maar dat maakte me niet uit. Als je me zou vragen bij welke livestream ik het liefst aanwezig had willen zijn, dan was ik zonder twijfel voor de riool-broekzak zijn gegaan.

Lees ook



PREMIUM Utrecht krijgt de eerste visdeurbel ter wereld (en dit is geen 1 aprilgrap): 'Bij de sluis ontstaat een vissenfile'

Journaliste Lianne van Sadelhoff schrijft elke vrijdag over haar leven in de stad Utrecht. Dit keer over de visdeurbel.

Finding Nemo

Starend naar de troebelheid werd ik overvallen door een kalmte, vooral door het idée dat ik ineens een vis zou kunnen zien. Wachten op iets dat je nodig hebt, in de rij van de bakker, voor de kassa, maakt ongeduldig. Wachten op iets wat je niet nodig hebt, maakt rustig.

Ik moest denken aan Finding Nemo, Dory is mijn lievelingsvis, blauwgeel, grote, onschuldige ogen. Dory heeft overal een oplossing voor, altijd, ze zingt dan Just keep swimming, just keep swimming, what do we do? We swim! Dat zing ik af en toe nog [als ik 's avonds in mijn eentje Leo uitlaat en het ineens erg stil](#) en donker is op straat. Rutte zou misschien ook wel iets aan dat liedje hebben gehad. Wilders sprak van 'een spartelende Rutte die naar lucht aan het happen is'.

Het was een georganiseerde puinhoop, daar, in de Kamer, gecreëerd door de mensen die eigenlijk ons land zouden moeten leiden. Ik had zin om een vis te zijn, of te zien, maar vissen laten zich niet sturen, dus ik klikte op 'De verzameling van de leukste vissenfoto's'. Ik bestudeerde ze. Bewoners van de Utrechtse grachten, vrediger en kalmer dan de Kamer. Een onderwaterwereld die niet de mijne was, maar op dat moment gelukkig heel even wel.

[Meer columns van Lianne van Sadelhoff lezen? Je vindt ze hier](#)

